

вото тая, напрімѣръ, че едва ли са истини раскази ти за продължителни ти мъчения, така като е извѣстно, че турци ти обичать бърза расправа съ свои ти жертви; указваха ни колко е трудно да се рѣши на коя страна са повече то жестокости и прѣстъпления; съ продързливостъ ни увѣряваха, че вѣстаници ти са били съшти ти нападатели, и не безъ хитростъ внушаваха, че главна та отговорностъ лежи на тоя, който е нанесълъ първий ударъ; оправдаваха цѣла та турска армия и всички ти власти, като забѣлѣзваха, че всичко то това дѣло не било ништо друго, освѣнъ мигновено избухване на фанатизмъ между шепа нередовна (ирегулярна) войска, фанатизмъ, който изведнажъ избухналъ, изведнажъ и угасналъ; а главно и прѣди всичко, спокойно ни увѣрѣваха, че нѣмать никакви точни свѣдения за онова, което се е случило. А по наше то убѣждение, само то това отрицание, че имъ бѣ извѣстенъ фактъ тъ, имаше въ настоящий случай сила на отрицателно доказателство.

И дѣйствително, ний знайме, че имаме добро устроено посолство въ Цариградъ, и цѣла мрежа консулства и вице-консулства, които изпълняватъ дѣйствително дипломатически длѣжности въ всички ти области на турска та империя. Възможно ли е, цѣли десетки села да бѣдѣтъ прѣдадени на пламъци ти, мъжие, жени и дѣца съ хиляди да бѣдѣтъ избити, или по-злѣ отъ избити, въ една турска провинция между столица та и театръ тъ на народно то вълнение, и да не знаятъ за това наши ти консулства и наше то посолство? Това е просто невъзможно. Това не може да си прѣдстави човѣкъ.

По тоя начинъ се достигна мълчание и успокоение; и намазани ти колела на машина та на наший изнеженъ и равнодушенъ животъ се въртѣха, както по-напрѣдъ, спокойно и гладко. Нѣкои настояваха на необходимостъ та за изслѣдование; нъ всякой пътъ, когато се подигваше въпросъ за това, побързваха да затвореть за него врата та; точно така, както на Неаполитански ти гробишта Campo Santo бързатъ да затвареть